

УДК 27 – 789.5 : 2 – 472 : [2 – 636] : [378 (477)]

РУСЛАН БАСЕНКО

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г.Короленка

ІНАВГУРАЦІЯ АВТОРСЬКОГО КУРСУ «РЕНЕСАНСНО-ГУМАНІСТИЧНІ ІДЕЇ ОСВІТИ І ВИХОВАННЯ У РАНЬОМОДЕРНІЙ МОЛОДІЖНІЙ ПОЛІТИЦІ ОРДЕНУ ЄЗУЇТІВ» У КОНТЕКСТІ ГУМАНІЗАЦІЇ ВИЩОЇ ГУМАНІТАРНОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

У статті репрезентовано науково-педагогічні концепти та розкрито освітні перспективи інтеграції у навчальний процес підготовки здобувачів вищої освіти запропонованого курсу. Автором обґрунтовано мету, завдання та очікувані результати вивчення дисципліни, розкрито її епістемологічні, теоретико-методологічні та ціннісно-сміслові засади, вибудовано структуру, визначено освітній зміст, представлено соціокультурні, духовно-педагогічні та євроінтеграційні виміри.

***Ключові слова:** ренесансний гуманізм, орден єзуїтів, молодіжна політика, християнська педагогіка, вища освіта, виховання, авторський курс, компетентності, модернізація національної освіти України.*

Розбудова національної системи освіти і науки України зумовлює появу та розвиток науково-педагогічних шкіл, умотивовує обґрунтування освітніх парадигм, концепцій і моделей, виправдовує пошук оптимальних, ефективних і педагогічно доцільних способів піклування про молоде покоління. Переконливим здобутком цього маршруту інновацій є те, що теоретико-методологічною основою переважного масиву сучасних підходів до освіти і виховання молоді виступає гуманістична система ціннісно-сміслових ставлень, людиноцентричне бачення стратегії та організаційно-педагогічних механізмів удосконалення національної освіти України.

На практиці ж, провідні положення сучасних гуманістичних парадигм освіти і виховання (як-от філософія людиноцентризму в освіті [8], особистісно-орієнтоване виховання [3], суб'єкт-суб'єктна модель педагогічної взаємодії [4]), передусім, реалізуються у площині розробки теоретико-технологічних засад формування гуманних, рівноправних і ціннісних взаємин усіх учасників освітнього процесу, розглядаються як метод досягнення взаємовизнаних позицій у процесі інтерсуб'єктної взаємодії у школі та ВНЗ. Тобто, акцент ставиться на відтворенні відносницького модусу та розробці стратегій педагогічної комунікації. Дещо спорадичною та периферійною видається доля інших, проте не менш суттєвих пріоритетів гуманістичного ідеалу освіти і виховання – діяльного забезпечення особистісних, соціальних і професійних перспектив сучасної молоді, формування життєстверджуючої філософії випускника, розробки та реалізації довгострокових, системних і багатовекторних програм підтримки молодого покоління.

Варто підкреслити, що людиновимірне вдосконалення освіти можливе лише в єдності

теоретичного та праксеологічного контекстів, адже філософія людиноцентризму набуває дійсний статус не у вигляді абстрактних конструктів, а лише як живе конкретно-дієве духовне утворення [8, с. 16]. Відтак, відчувається гостра необхідність єдності освітньо-виховних, соціально-інтеграційних і професійно-проектувальних сторін підтримки молодого покоління, відтворення яких можливе лише у широкому розгляді молодіжної політики як стратегічного пріоритету держави, усвідомленні значимості молоді для розгортання цивілізаційної історії людства у третьому тисячолітті. При цьому, статус ціннісно-сислової основи таких ініціатив впевнено закріплюють за собою духовно-моральні християнсько-гуманістичні горизонти, а роль моделі їхньої реалізації – діяльно-перетворююча філософія життя [12, с. 17].

Утім, складність і суперечливість, масштабність і динамізм, глибина і багатогранність необхідних організаційно-педагогічних перетворень вмотивовують наукове вивчення і творче переосмислення багатовікових європейських традицій піклування про світ молоді. З цієї точки зору значний пізнавально-практичний інтерес становить європейська молодіжна політика католицького ордену єзуїтів (Товариства Ісуса), який одним серед перших розробив інституційно-педагогічні засади піклування про духовно-інтелектуальну формацію, соціально-особистісне становлення та професійний розвиток ранньомодерної європейської молоді, майстерно поєднавши освітньо-виховні практики із розв'язанням актуальних проблем соціально-професійної інтеграції молодого покоління. Тому, впровадження у навчальний процес підготовки здобувачів вищої освіти курсу «Ренесансно-гуманістичні ідеї освіти і виховання у ранньомодерній молодіжній політиці ордену єзуїтів», на наш погляд, є практико-орієнтованим, педагогічно-доцільним і виправданим.

Освітня філософія курсу спирається на загальні методолого-теоретичні та історико-педагогічні положення щодо теорії і практики освітньо-виховного процесу, зміст яких репрезентовано у працях І. Беха, А. Бойко, Г. Васяновича, Л. Ваховського, В. Вашкевича, О. Вишневецького, Б. Гола, М. Гриньової, О. Джуринаського, М. Євтуха, С. Золотухіної, І. Зязюна, С. Клепка, Г. Корнетова, В. Кременя, О. Савченко, А. Сбруєвої, О. Сухомлинської, Г. Троцько та інших.

Окрім аспекти запропонованих тем курсу відбито у працях зарубіжних і вітчизняних учених із проблем ренесансного та постридентського (передусім єзуїтського) вимірів ідейно-інтелектуального та духовно-педагогічного життя європейців у Ранній Новий час. Це наукові доробки О. Андреева, В. Бангерта, Л. Баткіна, Р. Бірелея, Т. Біліної, Л. Брагіної, Дж. Бродріка, М. Буркхардта, Г. Бьомера, Г. Вдовіної, А. Вульфюса, А. Гарнака, Р.-Ф. Гетте, Ж. де Гібера, Б. Гола, М. Григор'євої, Т. Грингера, Ж. Губера, А. Дем'яновича, М. Інглота, М. Кареева, В. Кіку, Ш. Кіхле, О. Кудрявцева, Ж. Лакутюра, В. Лявшука, М. Логутової, Р. Марека, М. Мелеші, Д. Мітчела, Г. Моно, М. Муллета, Д. Міхневича, Г. Навольської, Дж. Оліна, Дж. О'Меллі, Дж. Оммена, Т. О'Рейлі, А. Папазової, Х. Ранера, Л. Ранке, Н. Ревякіної, Н. Свиридової, С. Серякова, А. Темкіна, М. Філіппсона, К. Харлампович, К. Холіса, Л. Чіколіні, Т. Шевченко, К. Шмідта, Д. Шмоніна, Н. Яковенко та інших.

Мета запропонованої статті – розкрити науково-педагогічні засади та обґрунтувати освітні перспективи інтеграції у навчальний процес підготовки здобувачів вищої освіти авторського курсу «Ренесансно-гуманістичні ідеї освіти і виховання у ранньомодерній молодіжній політиці ордену єзуїтів».

Досягнення поставленої мети передбачається шляхом виконання таких завдань: визначити мету, завдання та очікувані результати вивчення дисципліни; проаналізувати епістемологічні, теоретико-методологічні, історико-педагогічні та ціннісно-сислові засади викладання курсу, вибудувати його структуру та окреслити зміст; концептуально висвітлити організаційно-педагогічні, дидактичні та методико-технологічні засади викладання навчальної дисципліни, визначити ціннісні мотивації та освітні перспективи її інтеграції у навчальний процес університетської гуманітарної підготовки.

Запропонований курс є авторським. Об'єкт дисципліни – європейська педагогічна думка та освітньо-виховна практика ранньомодерної доби. Предметне поле – ренесансно-гуманістичний досвід освіти і виховання в європейській молодіжній політиці ордену єзуїтів XVI – XVII століть.

Теоретико-дидактичною основою курсу виступають провідні науково-педагогічні положення компетентнісного підходу [10, с. 18]. Зміст навчальної дисципліни базується на дуалізмі соціокультурного та історико-педагогічного підходів, що зорієнтований на розкриття генези, напрямів, духовно-педагогічних принципів і стратегій ранньомодерної молодіжної політики єзуїтів у широкому ренесансно-гуманістичному та католицькому соціокультурному контекстах.

Мета навчальної дисципліни: розкрити теоретичне підґрунтя, сутнісний педагогічний зміст та організаційно-педагогічні засади розвитку ренесансного досвіду організації освіти і виховання в європейській молодіжній політиці ордену єзуїтів XVI – XVII століть, визначити перспективи впровадження її здобутків у хід модернізації сучасної вітчизняної та європейської освітньо-виховної практики.

Відповідно до мети визначено такі завдання: з'ясувати стан, напрями і зміст історико-педагогічної рефлексії генези ренесансно-гуманістичних засад молодіжної політики ордену єзуїтів; розкрити соціокультурні та педагогічні передумови, зміст, етапи та особливості становлення європейської молодіжної політики ордену єзуїтів у ранньомодерний час; дослідити теоретико-методологічні, концептуально-змістові та організаційно-педагогічні основи еволюції ренесансної педагогічної думки в молодіжній політиці Товариства Ісуса XVI – XVII століть; обґрунтувати антропологічний і соціокультурний виміри реалізації молодіжних ініціатив ордену єзуїтів у ранньомодерному європейському суспільстві; розкрити перспективи впровадження основних здобутків молодіжної політики ордену єзуїтів в сучасних умовах модернізації вітчизняної та європейської освітньо-виховної теорії і практики.

Структурно, презентований курс складається з семи змістових модулів, тематизування та зміст яких відповідає логіці та сучасним принципам дидактичної репрезентації історико-педагогічних проблем. У першому модулі «Вступ до курсу. Епістемологія та методологія дослідження розвитку європейських ренесансно-гуманістичних ідей у ранньомодерній молодіжній політиці ордену єзуїтів» розглядаються науково-теоретичні та історико-педагогічні засади концептуалізації теми навчальної дисципліни, її основні категорії, поняття та інноваційні дефініції.

Значна увага приділена розкриттю епістемологічних вимірів відтворення історико-педагогічного розвитку гуманістичних ідеалів освіти і виховання в духовно-педагогічних практиках ордену єзуїтів (приміром ризики осучаснення досліджуваних явищ, теорія формування ігнатіанської педагогічної парадигми тощо) [2, с. 16]. Крім того, у модулі обґрунтовано теоретико-методологічні підходи до вивчення курсу, з-поміж яких головну роль відведено соціокультурному та історико-педагогічному, конкретизовано принципи (історизму, системності, багатфакторності, конфесійної нейтральності) та методи (історико-педагогічного відтворення, аналітико-синтетичний, герменевтичний, системно-структурний), що сприятимуть експлікації анонсованої теми, уникаючи тенденційних, заангажованих і необґрунтованих суджень. Наприкінці вивчення першого модуля передбачається розкриття синергетичного виміру, структурно-системних підстав і міждисциплінарного статусу навчальної дисципліни.

Другий змістовий модуль «Джерельна база, наукова і конфесійна історіографія та суспільно-історичні рецепції з історико-педагогічної проблематики курсу» присвячений вивченню (внутрішній і зовнішній критиці) історичних джерел та історіографічної традиції, зміст яких становить описове та пізнавально-методологічне значення для розкриття ідейно-педагогічних основ і типологічних рис генези європейської молодіжної політики Товариства Ісуса у Ранній Новий час. Завданням модуля вмотивовують класифікацію та інтерпретацію джерельної бази, дослідження зарубіжної та вітчизняної історіографії з теми курсу, а також спрямовують до аналізу

ранньомодерних духовно-педагогічних ініціатив учителів-єзуїтів крізь призму суспільно-історичних рецепцій, міфів та контраверсій [1, с. 15].

«Ренесансні та християнсько-гуманістичні ідеї у формуванні цільових, ціннісно-педагогічних і смислових пріоритетів молодіжної політики Товариства Ісуса» – назва третього змістового модуля презентованого курсу. Його зміст відкриває тема, присвячена суспільно-релігійній, ідейно-інтелектуальній та історико-педагогічній контекстуалізації Раннього Нового часу, періоду, історичні тенденції якого склали соціокультурні передумови генези європейської молодіжної політики ордену єзуїтів [13].

Особлива увага приділена вивченню становлення етико-антропологічних і духовно-педагогічних ідеалів засновника ордену єзуїтів, видатного релігійного діяча, організатора педагогічної діяльності іспанця Ігнатія Лойоли. З-поміж чинників формування педагогічного мислення та ціннісно-смислових координат першого єзуїта для розгляду запропоновано такі: світсько-аристократичне та релігійне виховання, духовно-педагогічні ідеї «Нового благочестя» («Devotio Moderna»), гуманістичні традиції академічного життя іспанських університетів, студії Паризького університету та «Modus Parisiensis», освітні стратегії постриденської духовності, ціннісно-педагогічні уроки життєвого досвіду Ігнатія Лойоли [6]. Крім того, у модулі розглядається місце педагогічних пріоритетів, культурних контекстів і антропологічних смислів епохи європейського Відродження у становленні ідентичності, місії та завдань молодіжної політики єзуїтів, аналізується роль ренесансних чеснот ранньомодерної особистості та християнсько-педагогічних цінностей в аксіологічному полі духовно-педагогічних ініціатив Товариства Ісуса [5; 7; 9].

У четвертому розділі «Розвиток педагогічних ідей європейського Відродження у діяльнісно-змістових та організаційно-педагогічних засадах європейської молодіжної політики ордену єзуїтів у Ранній Новий час» пропонується розгляд організаційно-інституційного та методико-технологічного забезпечення молодіжної політики Товариства Ісуса. Зокрема передбачається вивчити інституційно-педагогічні основи, визначити стратегічні концепти та висвітлити структуру ранньомодерних молодіжних ініціатив єзуїтів, розкрити місце ренесансно-гуманістичного інструментарію в організаційно-методичних механізмах освіти і виховання учителів-єзуїтів. Значна увага буде приділена репрезентації таких історико-педагогічних проблем як партнерство і лідерство серед орденської молоді, ренесансно-гуманістичним критеріям інтеграції соціальних та освітніх послуг у педагогічному досвіді молодіжної політики єзуїтів, інституційно-педагогічним засадам діяльності молодіжних організацій, студентського самоврядування та орденських вакацій, а також ігровому та музично-педагогічному методах у ранньомодерній молодіжній політиці Товариства Ісуса. Крім того, освітній зміст модуля покликаний здійснити історико-педагогічне порівняння ренесансного наставника та учителя-єзуїта, розглянути психолого-педагогічні та морально-етичні засади їхньої педагогічної ініціативи.

П'ятий модуль «Відтворення ренесансно-гуманістичних критеріїв у реалізації та інституційно-педагогічній історії європейської молодіжної політики ордену єзуїтів другої половини XVI – XVII століть» репрезентує логіку розгортання та практичної реалізації єзуїтської духовно-педагогічної діяльності у Ранній Новий час. Зокрема передбачається висвітлення процесу інституціонування та розвитку молодіжної політики єзуїтів у європейському та східнослов'янському регіонах, визначення регіональної специфіки форм і методів її реалізації [14]. Особливу увагу звернено на порівняння та стратифікацію духовно-педагогічних впливів молодіжної політики єзуїтів і ренесансного гуманізму в ранньомодерному українському суспільстві. Також передбачено характеристику шкільного повсякдення орденської молоді європейських колегіумів Товариства Ісуса [11].

У шостому змістовому модулі «Соціокультурний, духовно-педагогічний і парадигмальний виміри інтеграції ренесансно-педагогічної спадщини у ранньомодерну

молодіжну політику Товариства Ісуса» запропоновано дискусію щодо місця молодіжних ініціатив єзуїтів у реалізації ренесансно-гуманістичних і посттридентських (католицьких) суспільно-цивілізаційних стратегій, їхнього соціально-інтегруючого, духовно-педагогічного та культурологічного значення. Крім того, освітні завдання модуля передбачають обґрунтування цілісного науково-педагогічного бачення інтеграції ренесансно-педагогічних ідей у ранньомодерну молодіжну політику ордену єзуїтів [15].

Насамкінець, сьомий змістовий модуль «Науково-педагогічні засади впровадження ренесансно-гуманістичної та духовно-педагогічної традицій ранньомодерної молодіжної політики єзуїтів у сучасний соціогуманітарний контекст» присвячений аргументації твердження про те, що вивчення запропонованого курсу не лише збагатить ідейно-теоретичні та організаційно-педагогічні засади вищої гуманітарної освіти України, але й сприятиме розумінню цивілізаційних підстав єдності духовно-моральних і світсько-раціональних ціннісних орієнтацій, засвідчить історичні підстави цілісності національного та європейського соціокультурного простору. Крім того, передбачаємо перспективним дослідження проблем місця антропологічного вчення єзуїтів в освітньо-виховному полі формування ціннісно-сміслових орієнтацій сучасної молоді, розгляд сучасної молодіжної політики Товариства Ісуса як оприсутнення духовно-моральної та християнсько-гуманістичної візії піклування про молоде покоління та педагогічну інтерпретацію освітньо-виховної спадщини учителів-єзуїтів у контексті модернізації освіти України.

В основі концепції організації дидактичного процесу з вивчення навчальної дисципліни – рефлексивна модель освіти. Її пріоритети – орієнтація на дослідницький процес, критичне осмислення історико-педагогічних суджень, усвідомлення неоднозначності та дискусійності історико-педагогічних конотацій, розкриття історичних закономірностей, визначення особливостей та специфіки досліджуваних явищ, толерантність до поглядів опонента, інтерес до наукової дискусії, обґрунтованість, зрозумілість і контекстуальність репрезентованого дидактичного матеріалу.

Вивчення курсу «Ренесансно-гуманістичні ідеї освіти і виховання у ранньомодерній молодіжній політиці ордену єзуїтів» передбачає аудиторну (лекційні та практичні заняття, колоквиуми, диспути та модульний контроль) і позааудиторну (самостійні та індивідуальні заняття, виконання завдань проміжного контролю із самоперевірки тощо) роботу. Форма представлення результатів самостійної та індивідуальної науково-дослідної роботи – наукова стаття.

Таким чином, запропонована структура курсу, на наш погляд, дає змогу відтворити логіку розгортання молодіжної політики Товариства Ісуса у широкому соціокультурному (передусім ренесансному) контексті Раннього Нового часу. Ідейно-інтелектуальна сила, історична своєчасність і смислова справедливість гуманістичних ідей європейського Відродження, а також успішний досвід їхньої реалізації у молодіжній політиці ордену єзуїтів не залишають можливості для ігнорування їхніх освітніх впливів, а відтак педагогічні новації та характер молодіжних ініціатив учителів-єзуїтів здобувають все більше перспектив бути впізнаваними в сучасній освітній практиці. Більше того, християнсько-гуманістичні засади орденського піклування про світ молоді, без сумніву, можуть бути ціннісно-смісловим орієнтиром для концептуалізації ідей та розробки педагогічних стратегій формування духовної особистості на основі християнських моральних цінностей. З приводу оприлюднених історико-педагогічних проблем запрошуємо до наукової дискусії.

Список використаних джерел

1. Агапов О. Д. Интерпретация как личностная форма творения бытия [Текст] : автореф. дис. ... д-ра филос. наук : 09.00.11 / О. Д. Агапов ; Институт экономики, управления и права. – Казань, 2011. – 40 с.

2. Безрогов В. Г. История педагогики в поисках аудитории : креслица на гигантах или для гигантов [Текст] / В. Г. Безрогов // Отечественная и зарубежная педагогика. – 2013. – №1 (10). – С. 14–29.
3. Бех І. Д. Виховання особистості [Текст] : у 2 кн. / І. Д. Бех. – К. : Либідь, 2003. – Кн. 1. Особистісно орієнтований підхід : теоретико-технологічні засади. – 2003. – 280 с.
4. Бойко А. М. Оновлена парадигма виховання : шляхи реалізації [Текст] / А. М. Бойко. – К. : ІЗМН, 1996. – 232 с.
5. Год Б. В. Виховання в епоху європейського Відродження (середина XIV – початок XVII століття) [Текст] / Б. В. Год. – Полтава : АСМІ, 2004. – 464 с.
6. Заповіт прочанина : Автобіографія святого Ігнатія Лойоли, засновника Єзуїтів [Текст] / пер. з англ. А. Маслюх. – Львів : Свічадо, 2003. – 98 с.
7. Конституції Товариства Ісуса та їх Додаткові Норми [Текст] / пер. з англ. А. Маслюх. – Львів : Свічадо, 2005. – 532 с.
8. Кремень В. Г. Філософія людиноцентризму в стратегіях освітнього простору [Текст] / В. Г. Кремень. – К. : Педагогічна думка, 2008. – 424 с.
9. Омэнн Дж. Христианская духовность в католической традиции [Текст] / Дж. Омэнн ; пер. с англ. Н. Вакуленко. – Рим–Люблин : Изд-во Святого Креста, 1994. – 415 с.
10. Савченко О. П. Компетентнісний підхід у сучасній вищій школі [Текст] / О. П. Савченко // Е-журнал «Педагогіка і наука : історія, теорія, практика, тенденції розвитку». – 2010. – С. 16–23.
11. Серяков С. О. Повсякденне життя єзуїтських шкіл України [Текст] / С. О. Серяков // Повсякдення ранньомодерної України. Історичні студії : в 2 т. / НАН України. Інститут історії України ; гол. ред. В. Смолій ; відп. ред. В. Горобець. – К. : Інститут історії України, 2012. – Т. 1: Практики, казуси та девіації повсякдення. – 2012. – С. 99–140.
12. Сухомлинська О. Концептуальні засади формування духовної особистості на основі християнських моральних цінностей [Текст] / О. Сухомлинська // Шлях освіти. – 2002. – №4. – С. 13–18.
13. Филиппсон М. Религиозная контрреволюция в XVI веке : Общество иезуитов [Текст] : пер. с фр. / М. Филиппсон. – Изд. 2-е. – М. : Книжный дом «ЛИБРОКОМ», 2011. – 208 с.
14. Шевченко Т. М. Єзуїтське шкільництво на українських землях останньої чверті XVI – середини XVII ст. [Текст] / Т. М. Шевченко. – Львів : Свічадо, 2005. – 340 с.
15. Шмонин Д. В. Религиозное образование и образовательные парадигмы [Текст] / Д. В. Шмонин // Вестник Русской христианской гуманитарной академии. – СПб. : Изд-во РХГА, 2013. – Т. 14. – Вып. 2. – С. 47–64.

Стаття надійшла до редакції 28.08.2016 р.

БАСЕНКО Р.

Полтавский национальный педагогический университет имени В.Г. Короленко, Украина

ИНАВГУРАЦИЯ АВТОРСКОГО КУРСА «РЕНЕССАНСНО-ГУМАНИСТИЧЕСКИЕ ИДЕИ ОБРАЗОВАНИЯ И ВОСПИТАНИЯ В РАННЕМОДЕРНОЙ МОЛОДЕЖНОЙ ПОЛИТИКЕ ОРДЕНА ИЕЗУИТОВ» В КОНТЕКСТЕ ГУМАНИЗАЦИИ ВЫСШЕГО ГУМАНИТАРНОГО ОБРАЗОВАНИЯ УКРАИНЫ

В статье представлены научно-педагогические концепты и освещены образовательные перспективы интеграции в учебный процесс подготовки соискателей высшего образования предложенного спецкурса. Автором обосновано цель, задания и результаты изучения дисциплины, раскрыты ее эпистемологические, теоретико-методологические и ценностно-смысловые основы, выстроено структуру, определено образовательное содержание, показаны социокультурные, духовно-педагогические и евроинтеграционные измерения.

Ключевые слова: ренессансний гуманізм, орден ієзуїтів, молодежна політика, християнська педагогіка, вищеє образование, виховання, авторський курс, компетентності, модернізація національного образования України.

BASENKO R.

V.G. Korolenko Poltava National Pedagogical University, Poltava, Ukraine

INAUGURATION OF THE AUTHOR'S COURSE «RENAISSANCE AND HUMANISTIC IDEAS OF EDUCATION IN THE EARLY MODERN YOUTH POLICY OF THE JESUIT ORDER» IN THE CONTEXT OF HUMANIZATION OF HIGHER HUMANITARIAN EDUCATION IN UKRAINE

This article represents the scientific and pedagogical concepts and reveals the educational prospects of integration into the educational process of the training of the higher education applicants for the author's course "Renaissance and humanistic ideas of education in the early modern youth policy of the Jesuit Order." The author substantiates the goal, objectives, competences and the expected results at the end of the discipline learning, reveals its epistemological, theoretical, methodological and value-semantic frameworks and builds the structure and determines the educational content.

It is emphasized that the study of this course, the content of which reflects historical and pedagogical development of humanistic ideals of education and training in spiritual and pedagogical practices of the Jesuit Order, not only greatly enriches the ideological and theoretical, organizational and pedagogical principles of improvement of higher humanitarian education in Ukraine, but also significantly contributes to the understanding of civilizational grounds for unity of Christian-humanistic and secular-rational values and priorities to the modern youth. The proposed article also testifies centuries-old historical and pedagogical traditions of national and European socio-cultural space integrity.

Keywords: *Renaissance Humanism, the Jesuit Order, youth policy, Christian pedagogy, Higher Education, training, the author's course, competences, modernization of the National Education in Ukraine.*